

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 16CoE/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814211192
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7814211192.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Jany Raganovej, v exekučnej veci oprávneného Private Capital Investments Limited, IČ: 09 252 000, so sídlom 83 Ducie Street, M1 2JQ Manchester, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, právne zastúpeného Mgr. Michalom Jendrulekom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Cintorínska 9, 811 08 Bratislava, proti povinnému R. M., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie 1.007,01 Eur istiny s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava, č. k.: 8Er/1108/2014 zo dňa 09.03.2017, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.
- II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením zastavil exekúciu a nepriznal žiadnemu z účastníkov trovy exekúcie.

2. V odôvodnení uviedol, že poverením č. 5808 056980 zo dňa 26.11.2014 poveril Okresný súd Rožňava súdneho exekútora vykonaním exekúcie pôvodne oprávneného proti povinnému na vymoženie 1.007,01 Eur istiny s príslušenstvom a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 12C/103/2014 - 23 zo dňa 18.08.2014. Pôvodne oprávneným v predmetnom exekučnom konaní bola spoločnosť CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika. Dňa 27.01.2016 súdny exekútor predložil súdu podanie oprávneného (spoločnosti Private Capital Investments Limited) zo dňa 20.01.2016, ktoré mu bolo doručené dňa 20.01.2016, a obsahom ktorého bolo Oznámenie o zmene oprávneného (ďalej len „Oznámenie o zmene oprávneného“), v ktorom oprávnený (spoločnosť Private Capital Investments Limited) uviedol, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 (ďalej len „Zmluva o postúpení“) a podľa Prílohy č. 1/702700343 nadobudol pohľadávku s príslušenstvom voči povinnému a zároveň vyjadril výslovný súhlas so svojím vstupom do predmetného exekučného konania a súčasne Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Doplnenie návrhu“). Na základe návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny účastníka na strane oprávneného zo dňa 20.01.2016, odôvodneného priloženým Oznámením spoločnosti Private Capital Investments Limited o zmene oprávneného a pripojenými listinnými dôkazmi (Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 a Prílohy č. 1/702700343), Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 8Er/1108/2014 - 28 zo dňa 11.03.2016 pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného tak, že namiesto dovtedajšieho oprávneného CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika vstúpil do

konania nový oprávnený Private Capital Investments Limited, IČ: 09 252 000, so sídlom 83 Ducie Street, M1 2JQ Manchester, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska. Predmetné uznesenie dňa 16.04.2016 nadobudlo právoplatnosť. V podaní zo dňa 20.01.2016, v časti Doplnenie návrhu, oprávnený (v čase doručenia predmetného podania súdu spoločnosť Private Capital Investments Limited nemajúca postavenie účastníka predmetného exekučného konania) tvrdiac, že v danom exekučnom konaní nedošlo k naplneniu podmienok aplikácie ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, uviedol, že nemá žiadny vlastný vzťah s povinným, nie je pôvodným (ani následným) majiteľom zmenky, nie je ani indosátorom zmenky v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, pričom právna úprava určuje v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie a dôkazným bremenom povinnosti iba týmto subjektom. Preto mal za to, že na predmetné exekučné konanie sa § 243f a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahujú. Napriek tomu sa však z opatrnosti vyjadril k povinnosti uloženej § 243f a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, pričom opätovne zdôraznil, že nemá žiadny vlastný vzťah s povinným podľa § 17 zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového v znení neskorších predpisov, pričom svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok a jej Prílohou, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Ďalej uviedol, že je výlučne v pozícii veriteľa, a to na základe nadobudnutia judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola prevedená po vydaní vykonateľného súdneho rozhodnutia príslušným všeobecným súdom. Súdne rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v zákonne a spravodlivo vedenom európskom konaní s nízkou hodnotou sporu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie“). Oprávnený mal teda za to, že súdne rozhodnutie je konečné, pričom je dôsledkom súdneho procesu vedeného podľa článku 5 nariadenia, v ktorom súd riadne preskúmal a posúdil všetky dôkazy podporujúce pohľadávku a aj odporujúce pohľadávke podľa článku 9 nariadenia a posúdil obranu povinného. Oprávnený ďalej doplnil, že voči rozhodnutiu súdu nevzniesol žiadne procesné alebo hmotnoprávne námietky ani povinný. Záverom opätovne vyjadril názor, že na toto exekučné konanie sa nevzťahuje § 243f Exekučného poriadku, a teda exekučný titul nemožno podrobiť skúmaniu zo strany súdu podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, pričom exekučné konanie z rovnakého dôvodu nie je možné ani odložiť podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku či zastaviť podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku. Pre prípad, že by konajúci súd pripisoval § 243f Exekučného poriadku účinky, žiadal, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie. V danom prípade sa exekučné konanie začalo dňa 14.11.2014, súd teda pri svojom rozhodovaní postupoval podľa Exekučného poriadku v platnom znení, a to vrátane ustanovení doplnených zákonom č. 438/2015 Z. z., t.j. ustanovení Exekučného poriadku účinných od 23. decembra 2015, nakoľko z citovaných prechodných ustanovení § 243f Exekučného poriadku vyplýva, že ustanovenia účinné od 23. decembra 2015 (vrátane doplnených ustanovení § 39 ods. 4 a § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku) sa použijú aj na exekučné konania začaté pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým bol Exekučný poriadok s účinnosťou od 23. decembra 2015 novelizovaný, pokiaľ ide o konania, v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a exekučné konanie v danej veci sa vedie na podklade rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 12C/103/2014 - 23 zo dňa 18.08.2014, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. Z uvedeného je zrejmé, že v danej veci ide o exekučné konanie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, následkom čoho bolo povinnosťou oprávneného do 30 dní odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., t.j. od 23. decembra 2015 (a najneskôr do 22.01.2016), doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, teda opisom rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a súčasne pripojením dôkazov osvedčujúcich tieto skutočnosti. Zároveň to znamená, že exekúcia vedená v danej veci je počnúc dňom účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., t.j. počnúc dňom 23. decembra 2015, odložená. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že právna povinnosť vyjadrená v ustanovení § 243f ods. 1 Exekučného poriadku môže byť splnená výlučne aktívnym konaním oprávneného a žiadneho iného subjektu. Návrh na vykonanie exekúcie podala spoločnosť CD Consulting s.r.o. a v tejto procesnej pozícii vystupovala aj ku 23. decembru 2015, kedy nadobudla účinnosť novelizácia Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 438/2015 Z. z. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie sa preto vzťahuje na spoločnosť CD Consulting s.r.o., pričom skutočnosť, že podaním datovaným dňa 20.01.2016 následne došlo k podaniu návrhu na zmenu oprávneného, na uvedené nemôže mať vplyv, nakoľko k zmene procesnoprávneho účasti do konania dochádza až vtedy, keď súd takúto zmenu pripustí. To znamená, že pokiaľ o návrhu na zmenu oprávneného súd právoplatne nerozhodne, zostáva okruh účastníkov konania nezmenený. Podaním spoločnosti Private Capital Investments Limited, ktoré (v časti Doplnenie návrhu) malo byť podľa svojho obsahu aj doplnením návrhu na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, preto nemohla byť

splnená povinnosť uložená týmto zákonným ustanovením. Nešlo totiž o podanie subjektu, ktorý v čase jeho uskutočnenia vystupoval v konaní ako oprávnený, a ktorý ako jediný môže disponovať s návrhom na vykonanie exekúcie, a to vrátane jeho doplnenia. Súd konštatuje, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v lehote do 22.01.2016 doplnený v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, keď nebol doplnený spoločnosťou CD Consulting s.r.o. ako subjektom majúcim v čase plynutia zákonom určenej lehoty na splnenie uvedenej povinnosti postavenie oprávneného v predmetnom exekučnom konaní. Súd má na základe uvedeného za to, že tým v danom prípade došlo k naplneniu dôvodu pre zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 2 v spojení s ustanovením § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že aj ak by v danom prípade pripustil, že podanie oprávneného (spoločnosti Private Capital Investments Limited) zo dňa 20.01.2016, v časti Doplnenie návrhu, možno považovať za splnenie povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie, uloženej ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, pričom v takom prípade by musel vyhodnotiť, že toto bolo urobené v lehote určenej citovaným ustanovením Exekučného poriadku, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že súdnemu exekútorovi bolo doručené dňa 20.01.2016, súd by vyššie citované tvrdenia oprávneného, uvádzané v jeho podaní zo dňa 20.01.2016, v časti Doplnenie návrhu, ani ním pripojené listiny, nemohol, vzhľadom na ich obsah, považovať za opisujúce a osvedčujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Zmyslom tohto ustanovenia Exekučného poriadku je totiž nepochybne umožniť exekučnému súdu preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu aj z toho hľadiska, či nárok, vymoženie ktorého sa navrhuje, nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, prípadne, či pri jeho judikovaní bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi, tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 243f ods. 4 Exekučného poriadku. Oprávnený nemôže urobiť zadosť svojej povinnosti označiť a preukázať samotný právny vzťah s povinným iba jednoduchým odkázaním na zákonnosť a spravodlivosť súdneho rozhodnutia, ktorým bol jeho nárok judikovaný. Exekučný poriadok totiž nezbavuje oprávneného povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekučným titulom rozhodnutie všeobecného súdu, ale túto povinnosť ukladá každému, kto sa ako oprávnený svojím návrhom domáha vykonania exekúcie na základe (akéhokoľvek) rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky. Skutočnosť, že nárok, ktorého vymoženia sa oprávnený domáha, bol v danom prípade judikovaný súdnym rozhodnutím, nemá žiaden vplyv na jeho povinnosť uvedením rozhodujúcich skutočností a pripojením príslušných dôkazov ozrejmiť a preukázať povahu právneho vzťahu, za účelom zabezpečenia / splnenia nárokov z ktorého bola zmenka, na základe ktorej sa v súdnom konaní vydaným exekučným titulom priznal nárok, vystavená, čo je, aj v kontexte preskúmacích oprávnení a povinností exekučného súdu vyjadrených v ustanovení § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, nepochybne zmyslom predmetnej právnej úpravy. Oprávnený sa pritom predmetnej povinnosti nemôže zbaviť ani poukazom na to, že sám nemá žiadny vlastný vzťah s povinným, nakoľko nadobudol už judikované právo, keďže povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, zaťažuje v zmysle právnej úpravy aj oprávneného, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, a teda o to skôr aj oprávneného, ktorý pohľadávku, hoci aj judikovanú, nadobudol v rámci inštitútu postúpenia. Nakoľko Zmluva o postúpení bola uzavretá dňa 20.01.2016, teda už za účinnosti súčasnej právnej úpravy, vyžadujúcej od subjektu domáhajúceho sa výkonu rozhodnutia, priznávajúceho nárok zo zmenky, v rámci exekučného konania aj uvedenie a preukázanie rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným, uvedenej právnej povinnosti si spoločnosť Private Capital Investments Limited, navyše konajúca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, musela byť vedomá už pri nadobúdaní predmetnej pohľadávky. Pri zmene oprávneného ide o procesné nástupníctvo, čo znamená, že právne účinky spojené so začatím konania zostávajú zachované, a teda ten, kto vstupuje do exekučného konania na miesto doterajšieho oprávneného, musí prijať stav, aký tu je v dobe jeho vstupu, a v tej súvislosti prípadne aj niesť negatívne dôsledky tohto procesného stavu (v danom prípade zastavenie exekúcie ako sankcia za nespĺnenie povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie). Preto pokiaľ spoločnosť Private Capital Investments Limited, sama majúca za to, že už uzavretím Zmluvy o postúpení nadobudla postavenie oprávneného v predmetnom exekučnom konaní, chcela urobiť zadosť zákonnej povinnosti uloženej ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku subjektom, vystupujúcim v exekučných konaniach v postavení oprávnených, mala možnosť si za tým účelom od svojho právneho predchodcu (právnych predchodcov) zabezpečiť podklady pre splnenie predmetnej zákonnej povinnosti pri napínaní obsahových náležitostí doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie. Napriek uvedenému, ani spoločnosť Private Capital Investments Limited, ako postupník, povinnosť uloženú ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nespĺnila. S ohľadom na uvedené

by súd nemohol ani v tomto prípade rozhodnúť inak, než exekúciu v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 v spojení s ustanovením § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastaviť, keďže podanie, ktoré malo byť doplnením návrhu na vykonanie exekúcie, nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, keď oprávnený (spoločnosť Private Capital Investments Limited) v ňom v rozpore s ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku neopísal rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ani k nemu za účelom ich osvedčenia nepripojil žiadne dôkazy. Vzhľadom na uvedené súd exekúciu podľa ustanovenia § 57 ods. 2 v spojení s ustanovením § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a zrušil napadnuté uznesenie.

4. Oprávnený v odvolaní namietal, že v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že nemá žiaden vlastný vzťah s povinnou a svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok. Preto mal za to, že naňho sa povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinnou a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Oprávnený ďalej tvrdil, že len v prípade, ak by prechod práva z exekučného titulu bol na základe rubopisu, bol by oprávnený povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky k dlžníkovi. V danom prípade došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pritom zmenku nenadobudol, teda logicky neuplatňuje právo zo zmenky. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/426/2014 zo dňa 20.10.2015. Zastával názor, že v danom prípade neboli naplnené dôvody na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože oprávnený nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinnou a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov.

5. Súdny exekútor a povinný zostali v odvolacom konaní nečinní.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a po preskúmaní uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

7. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Oprávnený v odvolaní namietal, že ako subjekt, ktorý nadobudol pohľadávku pôvodného oprávneného na základe postúpenia, nie je povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, nakoľko sa táto povinnosť vzťahuje len na remitenta alebo toho, kto preukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov.

10. Zo spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 12C/103/2014-23 zo dňa 18.08.2014. Pôvodne oprávneným v predmetnom exekučnom konaní bola spoločnosť CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika. Dňa 27.01.2016 súdny exekútor predložil súdu podanie oprávneného (spoločnosti Private Capital Investments Limited) zo dňa 20.01.2016, ktoré mu bolo doručené dňa 20.01.2016, a obsahom ktorého bolo Oznámenie o zmene oprávneného, v ktorom oprávnený (spoločnosť Private Capital Investments Limited) uviedol, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 (ďalej len „Zmluva o postúpení“) a podľa Prílohy č. 1/702700343 nadobudol pohľadávku s príslušenstvom voči povinnému, a zároveň vyjadril výslovný súhlas so svojím vstupom do predmetného exekučného konania, a súčasne Doplňenie

návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Doplnenie návrhu“). Na základe návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny účastníka na strane oprávneného zo dňa 20.01.2016, odôvodneného priloženým Oznámením spoločnosti Private Capital Investments Limited o zmene oprávneného a pripojenými listinnými dôkazmi (Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 a Prílohy č. 1/702700343), Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 8Er/1108/2014 - 28 zo dňa 11.03.2016 pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného tak, že namiesto dovtedajšieho oprávneného CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika vstúpil do konania nový oprávnený Private Capital Investments Limited, IČ: 09 252 000, so sídlom 83 Ducie Street, M1 2JQ Manchester, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska. Predmetné uznesenie dňa 16.04.2016 nadobudlo právoplatnosť.

11. Podľa § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len Exekučný poriadok), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 243f ods. 1 až 6 Exekučného poriadku:

(1) V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

(3) Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

(4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

(5) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

(6) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

13. Uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávky vstúpila spoločnosť Private Capital Investments Limited jednak do hmotnoprávneho vzťahu veriteľa pohľadávky proti povinnej vyplývajúcej z exekučného titulu a jednak do procesného exekučného vzťahu s povinnou.

14. Preto sa odvolací súd nestotožňuje s tvrdením oprávneného, že tento nemá povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou, a teda ani dopĺňať návrh podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Účelom uvádzania týchto skutočností je totiž, aby exekučný súd mohol tento vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená, posúdiť. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nielen toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. Rovnako v už prebiehajúcich exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie.

15. Odvolací súd preto uzatvára, že povinnosť opísať v návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. O takýto prípad sa jedná aj v prejednávanej veci.

16. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku neopísal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným s odôvodnením, že žiadne vlastné vzťahy s povinným nemá, súd prvej inštancie sa ani nemohol zaoberať možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinnou ako zmenkovým dlžníkom a spoločnosťou CD Consulting s.r.o., ako pôvodným zmenkovým veriteľom a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom. Keďže oprávnený si svoju zákonnú povinnosť nesplnil a nepredložil dôkazy, ktoré by preukazovali opak, súd prvej inštancie správne v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

17. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v napadnutom uznesení, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnej preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).